tots són joad

tots són joad

ALBERT SOLER

El raïm de la ira» hauria d'estar a cada habitació de motel en lloc de la Bíblia, hauria de ser lectura obligatòria a l'escola en lloc de parides de PedroloRodoreda, i l'hauríem de dur tots tatuada. Així jo no hauria d'explicar que a les imatges d'immigrants que volen travessar Europa per arribar a un paradís que al final no serà tal, els va posar veu Steinbeck el 1939. El llibre comença -no pot ser casual- amb un desnonament. El banc, ho sap la família Joad, «és el monstre. Els homes el van crear, però no el poden controlar». Milers de Joads travessen avui mars i alambrades per anar a Suècia o Alemanya en lloc de deserts per arribar a Califòrnia. Per la resta, tot igual. Als anys 30 patien rebuig i agressions als llocs per on passaven, inclús de la policia, i els seus campaments eren incendiats i atacats. Els sona? L'explicació, al llibre, és ben vigent: «És la terra més hermosa que mai hagin vist, però la seva gent no els tractarà bé. Tenen tanta por i estan tan preocupats que ni tan sols es tracten bé entre ells». I malgrat tot, es jugaven la vida per anar-hi. I ho fan avui. Són valents? En absolut: «No es necessita valor per fer una cosa quan és l'única que pots fer».

Europa juga amb foc, Steinbeck avisa que en l'ànima d'aquesta gent que migra per misèria s'estan omplint els raïms de la ira. I arribarà la verema: «Un dia els exèrcits de l'amargura desfilaran tots en la mateixa direcció, caminaran junts i d'ells emanarà el terror de la mort». Qui res no té a perdre, de res no té por, i fins i tot el pacífic Tom Joad s'acaba rebel·lant.

Tom Joad és viu, és cadascun d'aquests que surten al Telenotícies. Ho diu a la mare que mai més no el veurà: «Estaré arreu. Allà on vostè miri, allà estaré jo. On es lluiti per un tros de pa, allà estaré jo. On vegi un policia pegant a un pobre desgraciat, allà estaré jo. I en els crits dels desesperats... i estaré en el riure dels vailets quan tenen gana i saben que hi ha menjar esperant-los. I quan la nostra gent mengi del que treu de la terra, doncs allà estaré jo també».

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/08/29/tots-son-joad/741008.html?utm_source=rss